

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró, ügyvéd foglalkozású felperesnek a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal - mint a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal jogutóda - alperes gépjármű forgalomból való kivonása tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2008. március 4. napján kelt 20.K.33.783/2006/18. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 19. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 20.K.33.783/2006/18. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az illetékes rendőrkapitányság feljelentése alapján eljáró Önkormányzat Képviselőtestületének Polgármesteri Hivatala Okmányirodája a felperes gépjárművét 2005. november 24. napján kelt XIII-6632/3/2005. számú határozattal módosított 2005. szeptember 29-én kelt XIII-6632/2005. számú határozatával 2005. szeptember 18. napjával a forgalomból kivonta a felperes gépjárművét, mert a felperes a tulajdonában álló frsz-ú gépjárművel 2005. szeptember 18-án úgy vett részt a közúti forgalomban, hogy a gépjármű műszaki érvényessége 2005. szeptember 9-én lejárt. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2006. február 8-án kelt 21-308/2006. számú határozatával a módosított elsőfokú határozatot megváltoztatta és a frsz-ú gépjárművet 2005. szeptember 18. napjától hivatalból, ideiglenesen, a H.721270. számú forgalmi engedély és a hatósági jelzés visszavonásával a jármű műszaki alkalmasságának igazolásáig vonta ki a forgalomból.

A felperes keresetében egyedi személyi körülményei, így beteg gyermeke orvoshoz szállítása, a bejelentett vizsgára elmenetelében való igazolt akadályoztatása miatt vitatta a határozatok jogszerűségét. Állította, hogy a szülői kötelezettség teljesítése kizárja a hatósági intézkedés megtételét. A felperes első tárgyaláson kiegészített keresetében állította, hogy az eljáró hatóságok tévesen alkalmazták az 1957. évi IV. törvény (Áe.) rendelkezéseit, mivel a határozathozatal időpontjában már a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) rendelkezései voltak hatályban.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy téves a felperes eljárási kifogása, mert a hatósági eljárás 2005. szeptember 28-án indult, ezért a Ket. 171.§ (1) bekezdése alapján az eljárás során még az Áe. rendelkezéseit kellett alkalmazni. Erdemben is alaptalannak találta a felperes keresetét mert a gépjármű forgalomból történő kivonása jogszerű volt figyelemmel arra, hogy 2005. szeptember 18-án a gépjármű műszaki érvényessége lejárt, és a felperes nem rendelkezett a 35/2000. (XI.30.) BM rendelet (BM rendelet) 78.§ (3) bekezdése szerint a közlekedési felügyelet műszaki vizsgáról szóló értesítésével, vizsga határozatával, illetve berendelő határozatával, amely türelmi időn belül lehetővé tette volna a felperesi gépjármű közúti forgalomban való részvételét. A BM rendelet 88/A.§ (6) bekezdésének alkalmazására nem látott lehetőséget, mivel a felperes tulajdonában lévő gépjármű nem tartozott e rendelkezés hatálya alá tartozó gépjárművek körébe. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a közlekedésigazgatási jogszabályok nem teszik lehetővé az egyedi körülmények értékelését, a méltányosság gyakorlását.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelme teljesítését kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 3.§ (2) bekezdését, mert az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta és nem értékelte azon állításait, amelyek a gépkocsi használatának indokoltságát támasztották alá. E körben utalt arra, hogy az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a gyermekek jogairól New Yorkban 1989. november 20-án elfogadott Egyezmény (Egyezmény) rendelkezéseiből következően a beteg gyermek kezelőorvoshoz szállítására vonatkozó szülői kötelezettsége megelőzte a közlekedésigazgatási szabályok betartását, alkalmazhatóságát. A Pp. 206.§ (1) bekezdését sértőnek minősítette azt, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a 2005. szeptember 20-i vizsgaidőpont módosítását a "jármű műszaki megvizsgálása napjának". Kifogásolta, hogy a közlekedési hatóság tényfeltárási és bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget és ezt az elsőfokú bíróság elfogadta. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Ket. 171.§ (1) bekezdését, mert a hatályos eljárási törvény alkalmazhatóságát az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg. A

35/2000. (XI.30.) BM rendelet 88/A.§ (6) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy 2005. október 10-ig a hatóság a gépjármű forgalomból történő kivonásáról nem rendelkezhetett volna. Kérte előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését abban a kérdésben, hogy összeegyeztethető-e az Európai Unió jogbiztonság érvényesülését megvalósítandó céljával az a körülmény, hogy a polgári bíróság a szabálysértési bíróság által jogerősen megállapított tényállást relevanciával nem bíró tényállásnak minősítette, továbbá kérte annak megvizsgálását, hogy az Egyezmény által szabályozott szülői kötelezettség teljesítése, mint magatartás egyidejűleg ütközhet-e tagállami jogszabályba.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati eljárás során az alperes személyében jogszabályon alapuló jogutódlás következett be, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.II.37.351/2008/3-I. számú végzésével állapított meg.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és megállapította, hogy az a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem jogszabálysértő. Figyelemmel arra, hogy a Pp. 270.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálat tárgya kizárólag a jogerős ítélet és nem az alperesi (elsőfokú) határozat és eljárás lehet, ezért a Legfelsőbb Bíróság érdemben nem vizsgálta a felperesnek a közlekedési hatóság eljárására vonatkozó érdemi kifogásait.

A jogerős ítélet nem sérti a Pp. 3.§ (2) bekezdését, mert az elsőfokú bíróság - annak megállapításával, hogy a közlekedésigazgatási szabályok méltányosság gyakorlását kizárják, így a személyes körülmények értékelésére, mérlegelésére nincs mód - állásfoglalt abban a kérdésben, hogy a felperes által hivatkozott szülői kötelezettség teljesítése mentesíthet-e a közlekedésigazgatási szabályszegés jogkövetkezményeinek viselése alól. Az elsőfokú bíróság érdemben helytálló következtetése folytán indokolatlanná vált a felperesi hivatkozások részletesebb elemzése, értékelése, ezért az elsőfokú bíróság a felperes e körben előterjesztett kereseti kérelméről szükséges körben döntött.

Az elsőfokú bíróság eljárása során nem sértette meg a Pp. 206.§ (1) bekezdését sem, mert az ügy megítélése szempontjából releváns tényeket maradéktalanul feltárta, a vonatkozó jogszabályok helyes értelmezésével jogszerű következtetésre jutott az alperesi határozat megalapozottsága és törvényessége tekintetében.

A 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 171.§ (1) bekezdése alapján megalapozottan állapította meg, hogy a 2005. szeptember 28-án indult közlekedési hatósági eljárást az 1957. évi IV. törvény szabályai szerint kellett lefolytatni, mert a Ket. rendelkezéseit a hatályba lépését - azaz 2005. november 1-ét - követően indult, vagy megismételt eljárásban kell alkalmazni.

Az elsőfokú bíróság a 35/2000.(XI.30.) BM rendelet 78.§ (3) bekezdését is helyesen értelmezte, mert kizárólag a Nemzeti Közlekedési Hatóság regionális igazgatóságának a műszaki vizsgáról szóló értesítése, vizsgahatározata, valamint berendelő határozata az az okirat, amely az állandó forgalmi engedély műszaki érvényességi ideje lejártá után, a jármű műszaki megvizsgálásának napjáig, de legfeljebb az érvényességi idő lejártát követő harminc napig jogosít a közúti forgalomban való részvételre. A felperes által hivatkozott Autószervíz igazolása ilyen okiratnak nem minősült, a felperes a Nemzeti Közlekedési Hatóság regionális igazgatósága által kiállított igazolással nem rendelkezett, ezért a műszaki érvényesség lejártát követően a felperes gépjárművével nem vehetett volna részt a közúti forgalomban.

Azt is helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy indokolatlanul kérte a felperes a BM rendelet 88/A.§ (6) bekezdésében foglaltak alkalmazását, mert gépjárműve nem tartozik a BM rendelet 50.§ (2) bekezdés f) pontja szerinti - sárga rendszámú - gépjárművek körébe, így számára további türelmi idő e rendelkezés alapján nem volt biztosítható.

A jogerős ítélet jogszerűségének vizsgálata sem nemzetközi szerződés értelmezését, sem közösségi jogi aktusok érvényességének, értelmezésének, sem az Európai Tanács jogi aktusa által létrehozott szervek alapokmányának értelmezését nem vetette fel, ezért a Legfelsőbb Bíróság, mint szükségtelent az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését mellőzte.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit megfizetni, és a tárgyi illetékfeljegyzési jogra figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján viselni.

Budapest, 2009. október 14.

*Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincső sk. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos sk. bíró*

Dr. Tóth